

anvendt her i Tinget, anraabte det konservative Parti om at stille de fornødne Stemmer til Raadighed til Militærlovenes Gennemførelse, sagde den højtærede Statsminister, at saaledes som Forholdene nu var i Europa, kunde man i en nærmere Aarrække ikke tænke sig Muligheden af krigerske Begivenheder, i hvilke Danmark kunde blive inddraget. Og det var Statsministerens Hovedargument for, at det konservative Folkeparti uden alt for store Skrupler kunde stemme for den Ordning, som hans Ministerium var Forslagsstiller til. Saa hos den højtærede Statsminister vil det ærede Medlem, der jo til Tider nærer en meget stor Tro til den højtærede Statsminister — nemlig hver Gang han skal stille Dagsordener, der skal opretholde ham —, kunne faa den fornødne Besked i saa Henseende.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at naar de nye Byggeforetagender skulde gennemføres, ønskede han ikke at ødsle med disse, saaledes som der i min Tid var ødslet ved Byggeforetagender, og som Eksempel derpaa nævnte den højtærede Forsvarsminister Garnisonssygehuset. Ministeren maa aabenbart have overhørt her i Dag — og heller ikke paa anden Maade være bekendt med — at langt den største Del af Byggeforetagenderne paa Garnisonssygehuset er foretaget ikke under mig, men under min Efterfølger, den højtærede Ministers nærmeste Forgænger, den nuværende Minister u. P. Hr. Klaus Berntsen. Naar dernæst den højtærede Minister taler om Tunestillingen som Byggeforetagende, ved jeg oprigtig talt ikke, hvad Ministeren mener. Det var nogle Skyttegravsanlæg, der overhovedet intet har med Byggeforetagender at gøre. Paa eet Punkt kan vi være enige, nemlig i dette, at der med Hensyn til Vedligeholdelse af den danske Militæretats Bygninger i det hele taget ikke er ødslet, hverken i den ene eller i den anden Periode. Det, der derimod her er Tilbøjelighed til, og det, man fra Militæretats Side altid har en Tilbøjelighed til, er Ødselhed med Hensyn til, hvad man ønsker at bevare for Militæretaten. Ved denne Lejlighed bør man virkelig kunne frigøre overmaade meget. Desuagtet er det her lykkedes de militære Myndigheder at overbevise den højtærede Minister om, at man ved og i København næsten intet kan udlevere, men maa beholde det saa godt som alt sammen. For Tiden har man ganske vist den største Vanskelighed ved at finde et Paaskud til at beholde det og finde et eller andet, som man kan benytte det til. Men der er jo

altid en Mulighed for, at man kan vende tilbage til en Militærordning, der atter gør København til et Samlingspunkt for vort Militærvæsen, og hvis den Ordning, som foreslaas her i Dag, bliver gennemført, vil man da have Grundlag tilvejebragt derfor ved Bevarelsen af en Række Bygninger og Arealer.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte mig, hvad Mindretallet mente med Udtrykket at frigøre. Vi mener det, som er angivet i selve Ændringsforslaget, nemlig at disse Bygninger tænkes enten anvendt i andet Statsøjemed eller afhændet. Hvad der i de enkelte Tilfælde skal ske, maa naturligvis til sin Tid afgøres, og det er givet, at Kronborg Slot ikke hører til de Ting, som kan tænkes afhændet. Det samme gælder efter vor Mening Kastellet, hvad vi ogsaa tydeligt har redegjort for, og jeg føjer til, at det gælder en af de Bygninger, som er Hovedpunktet i Ministerens Forslag, nemlig Sølvgadens Kaserne og de omliggende Omraader. Jeg ved ikke, om Regeringen og det Flertal, som følger den, mener, at disse Omraader skal afhændes til Opførelse af almindelige Lejekaserner. Jeg vilde anse det for meget uheldigt, om dette skete, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den Ordning, som til syvende og sidst her vil finde Sted, vil blive denne, at store Dele af Sølvgadeområdet vil blive anvendt til Polyteknisk Læreanstalt, altsaa i et andet Statsøjemed.

Hvor meget de Værdier beløber sig til, som kan blive til kontante Penge, kan ingen sige hverken efter Ministerens Forslag eller efter vort Ændringsforslag. Efter Ministerens Forslag er der en bestemt Del, som han regner meget med, nemlig Christianshavns Fæled. En Million er dette Areal opført til i Regnskabet, men, siger Ministeren, det ligger lige ved København, det maa kunne udbringes til meget mere. Det er muligt, det tør jeg ikke udtale mig om. Men hvis denne Million i Virkeligheden repræsenterer nogle Millioner, hvad repræsenterer saa ikke Amager Fæled, af hvilken store Dele ligger under Vilkaar, der i alt Fald ikke er ringere, og som man nu bevarer for Militæret blot af Hensyn til den ene Ting, at der vedblivende skal være Skydebaner lige ved Siden af denne By. Disse Skydebaner har bestandig været til Besvær, men de kunde vel vanskeligt undgaas, saa længe København virkelig var Militærets centrale Plads; men naar dette ophører, er det ikke muligt at se Skygge af Fornuft i at bevare mægtige Arealer, meget værdifulde Arealer, lige ved København udelukkende for at kunne have nogle Skyde-